

Crypto-Wars I.

Pavel Vondruška (pavel.vondruska@crypto-world.info)

Vždy, když Dr. Peter Hayek nastoupil do časoprostorového výtahu a vložil do otvoru svoji kartu s nahranou stáží, se cítil velmi vzrušeně. I po dvaceti letech služby si stále nemohl zvyknout na to, že je vyslán do minulosti, aby zachránil svět. Přesněji, aby zachránil stabilitu světa a nedošlo ke změně, která by měla za následek zničení Ultima Paradise. Tedy světa, který byl vybudován jako stabilní svět v roce 9011 po narození Krista.

Pamatuje si stále velmi živě na svoji prvou cestu před dvaceti jedna lety, kdy nastoupil do výtahu ve společnosti toho „potrhlého matematika“, který jej vyhledal a nabídl mu velmi zajímavou práci, kde prý bude moci využít své schopnosti luštit klasické šifry. Matematik za ním přišel dva dny po té, co vyhrál prestižní světovou soutěž v luštění, aby mu nabídl zajímavou práci. Povečeřeli spolu a pak se od něj dozvěděl velké tajemství o cestování časem a o společenských fluktuacích v časoprostoru. Nejdříve přisuzoval jeho vyprávění jisté potrhlosti v jeho chování, které se projevovalo ve velké roztržitosti a neustálé roztěkanosti a velmi, velmi podivnému chování, kdy neustále sledoval okolí a před každou jednoduchou aktivitou přemýšlel, jakoby to pro něj bylo něco nového. Dále pak jeho vyprávění připisoval chutnému těžkému portskému vínu. V závěru večera, pravděpodobně pod vlivem toho, že v posledních měsících, kdy se mu vůbec nedařilo a stíhala jej jedna osudová rána za druhou (po smrti rodičů jej opustila jeho dívka) se rozhodl, že s ním zajde do hotelu, kde mu slíbil matematik předat přihlášku do nové práce.

V hotelu Alcron prošli společně kolem recepcce, vstoupili do běžného výtahu a když se dveře zavřely, vytáhl jeho podivný průvodce nějaký balíček, který připevnil na stěnu výtahu a pak vyndal ze své náprsní kapsy kartu a přiložil ji k balíčku. Proboha snad to není bomba! Jenže výbuch nenastal, ale stalo se něco jiného. Vnitřek výtahu se jako mávnutím kouzelného proutku změnil a najednou se octli v prostoru, který výtah připomínal, ale byl jiný než ten, do kterého vstoupili. Změnil se materiál, vše bylo z nějakého zvláštního plastu. Původní panel s tlačítky zmizel a místo něj se objevil displej velikosti asi 10x10 cm, ve kterém bylo číslo 2011 a pod ním další dlouhá řada čísel. Jeho průvodce se k němu obrátil a řekl: „Milý Petře, vím, že budeš s novou prací souhlasit, a proto tě odvezu přímo do naší centrály, která leží daleko v budoucnosti a je uzavřena ve speciálním časoprostorovém vaku.“ Pak vyndal z kapsy jinou čipovou kartu a přiložil ji k displeji. Na displeji se začala rychle měnit čísla 2011 / 2012 / 2013/ Čísla v druhém řádku se měnila tak rychle, že prakticky tvořila jen světelnou čárku. Po několika málo minutách se „výtah“ zastavil a najednou se objevily dveře.

Oba z výtahu vystoupili a ocitli se v místnosti se skleněnou kopulí a se spoustou zelených velkých rostlin. Vnímali, že se kolem pohybují lidé, kteří jsou oblečeni do šatů ze zvláštní přiléhavé, lesklé látky. Zmateně se kolem sebe rozhlížel a hledal vysvětlení toho, co se to vlastně stalo? Přece nebude věřit těm povídkám svého podnapilého průvodce, že se ocitli v daleké budoucnosti!

Ale bylo to tak. Petr se dostal do výcvikového střediska SGW (ochránců světa). Trvalo to asi 3 měsíce, než se částečně vyrovnal s tím, co se stalo a než pochopil a vstřebal základní informace. Petr měl možnost se ptát a ptát a na své dotazy dostával odpovědi. Byl ve výcviku a bylo potřeba, aby byl připraven. Základní důraz výcviku byl kladen právě na to, aby nový adept na strážce pochopil, kdo je, co je jeho úkolem, proč vzniklo toto výcvikové středisko, proč instituce Strážců světa vznikla, proč byl vybrán, co bude dělat, proč to nejde dělat jinak, paradoxy času a prostoru.

Petr si postupně sestavoval mozaiku informací, která mu měla pomoci vše pochopit. Zpočátku si při své pečlivosti a také ze strachu, zda nešílí nebo již nezešílel, řadu věcí psal, aby se k nim mohl vracet a hledal v tom, zda to má nějaký smysl.

Ze všech poznámek se mu postupně vyklubal tento nový pohled na svět:

Cestování časem a časoprostorem je možné. Vše se děje najednou. Tak jako chodíme dveřmi z místnosti do místnosti, tak můžeme vstupovat z jednoho bodu v čase a prostoru do jiného. Omezení je dáno pouze energií. Zatímco cestování časem ve stejném bodě prostoru je energeticky zvládnutelné, tak cestování v prostoru ve stejném čase je energeticky náročné. Lidé se mění, ale povahově jsou to pořád zvířata. Pro své ego, moc a majetek jsou ochotni udělat cokoli a to i tehdy, když tím poruší obecný princip morálky. Jak běžela staletí a tisíciletí (pardon jak běží vedle sebe), tak se stalo, že v jednom bodě časoprostoru přišli na způsob, jak ovládnout pohyb v čase. To však mělo za následek, že se našla skupina lidí, která se rozhodla toto využít ve svůj přímý či nepřímý prospěch a lidé ze skupiny začali cestovat v čase za účelem změny minulosti. To, co nastalo, byl tak hrozný zmatek, že vyústil v neustálé změny dějin, které měly za následek změnu budoucnosti a to zcela nepředvídanou, vedlo to však k tomu, že kolem roku 9000 se skupina lidí rozhodla, že taková anarchie není možná a hlavně může vést k definitivnímu zničení lidstva bez možnosti nápravy. Nepochopil sice řadu souvislostí, kauzalit a determinismů v dalším vysvětlení, ale oficiální historie byla adeptům vyložena takto:

- v roce 9011 vznikla rovnováha lidstva – tzv. Ultima Paradise
- aby úmyslné nebo neúmyslné změny minulosti neměly negativní vliv na vytvoření tohoto zářného cíle a stavu lidstva, je s okamžitou platností zakázáno cestovat do minulosti (až na výjimky uvedené dále)
- vědci sestavili dějiny lidstva a tyto dějiny se nesmí změnit, neboť by to mohlo mít za následek to, že Ultima Paradise nevznikne
- to, že je možné cestovat časem, plyne z obecné teorie relativity propojené s kvantovou teorií, teorií neurčitosti a teorií tachyonů (částice rychlejší než světlo)
- malá změna v historii může, ale nemusí mít za následek změnu různé intenzity s různým dopadem v jiném čase
- dějiny jsou to, co lidé z jiného času vědí o čase předchozím
- mimo prostor Země ve velmi těžko energeticky vzdálené části vesmíru vznikla časová kapka, která má speciální energetický tunel do Ultima Paradise, v časové kapce je výcvikové středisko Strážců času, analyticko-historické oddělení a zásahová jednotka vycvičených strážců času
- důvodem je, že při změně dějin se sice může stát, že se významně změní známé dějiny a dokonce i zmizí Ultima Paradise, ale časová kapka touto změnou není dotčena a analyticko-historické oddělení navrhne takové změny, úpravy, které vedou k tomu, že se objeví opět Ultima Paradise a dalšími změnami dokončí to, že se dějiny dostanou do souladu s popsáním a známým stavem
- dějiny se někdy mění zcela nečekaně a bez zásahu zvenčí a to na základě vnitřních energetických fluktuací, které plynou z teorie neurčitosti, z hlediska pozorovatele v daném časoprostoru se nějaká událost prostě stane, ale podle dějin se stát neměla (nebo opačně)
- jako příklad bylo Petrovi uvedeno toto: „Podívejte se, třeba ve vaší specializaci. Nějaký luštitel má před sebou zašifrovanou zprávu. Pokud ji vyluští, má to za následek např. vítězství v bitvě a tím třeba v celé válce. Jenže právě díky časové fluktuaci se může stát, že se mu zprávu nepodaří vyluštít. To může mít za následek, že se změní významným způsobem následné dějiny. Třeba díky tomu ale zmizí i Ultima Paradise. V tom okamžiku zasáhne naše jednotka strážců času.“
- Petr se naivně zeptal, jak to jednotka udělá? Vtrhne tam s novodobou technikou a pomůže bitvu vyhrát nebo tak nějak? Přednášející jen zdvihl obočí. Jistěže ne. To by mělo za následek, že zmínky o pomoci by se objevily v dalších dějinách. Protože ale o nich nevíme, znamená to, že nastat v tomto rozsahu nesmí. Nesmíme změnit známé dějiny. Můžeme však dotyčnému v tomto případě pomoci zprávu vyluštít. Pokud to uděláme

vhodným způsobem, který nebude dále v dějinách zachycen, tak se nám naše dílo podařilo a důsledkem bude, že se vše v čase vrátí do původního stavu a tedy včetně vzniku Ultima Paradise.

- Aha, rozumím. Jsem tedy zde pro případ, že bude potřeba vyluštit nějakou klasickou šifru a napovědět luštitelům v daném čase a prostoru nebo ji místo nic vyluštit a předat. To chápu, ale proč já? To nemáte někoho z dalších století a tisíciletích lepšího? Velitel výcviku se usmál a řekl: „Petře, nepodceňujte se! Již sto let po datu Vašeho narození se používaly pouze binární šifry a dvě stě let po Vašem narození kvantové šifry. Prostě zkušenosti s luštěním klasických šifer již vaši následovníci nemají. Navíc znáte dějiny od roku cca 0 n.letopočtu do roku 2011 a tedy právě dějiny období, kdy se tyto šifry používaly. Máte představu, jak lidé v dané době žili, jak se oblékali, víte co jedli a máte základní jazykovou vybavenost.. Prostě pro toto období a pro tuto činnost jste vhodným strážcem. Čili při výběru kandidátů pro nějakou činnost dáváme vždy přednost pro kandidáty z vrcholu daného období. Máme zde všechny možné specializace, které se hodí pro speciální úkoly, které naše jednotky strážců času plní.
- Znovu opakuji, v dějinách je mnoho a mnoho událostí, které nejsou nikde zaznamenány a tedy se o nich neví a jejich dopad tedy může, ale nemusí mít vliv na dějiny. Zde tedy máme velké možnosti a můžeme nasadit prakticky libovolnou techniku a prostředky; když se o tom neobjeví záznam a naše dějiny se nezmění, pak se zásah povedl.
- Analyticko-historické oddělení provedlo vždy před zásahem podrobný rozbor a navrhlo vhodný způsob nápravy. Zásah po provedení pečlivě vyhodnotilo a pokud se o něm neobjevil někde v budoucnosti záznam, byl úspěšný.
- Mezi strážci se vyprávěly neuvěřitelné příběhy. Jeden ze strážců neustále například dokola popisoval svůj nejzajímavější úkol. Skutečná matka Leonarda da Vinciho – Caterina - byla otrokyně pocházející z Východu. Otcí Leonarda ji věnoval jeden florentský šlechtic. S ní měl mít Piero da Vinci syna Leonarda. Jenže v té době Piero - Leonardův otec - žil v manželství s jinou ženou. Ta velmi hlídala jeho večerní návštěvy u Cateriny. Prakticky k ní přicházel na lože velmi málo. To mělo za následek jednu z fluktuací v čase. Caterina neotěhotněla a právoplatná manželka Piera da Vinci u manžela prosadila, že Caterinu prodal svému příteli. Tím se ovšem stalo, že se Leonardo da Vinci nenarodil. To však byla tak významná historická událost, že to změnilo celé dějiny světa. Nezbylo než zasáhnout. Řešení bylo více, ale nakonec se našlo to nejjednodušší. Jeden ze strážců dostal za úkol navštívit rodinu da Vinci jako mladý kupec a zde přespát. Podařilo se mu navázat kontakt s Caterinou a dokonce ji v noci navštívit. Strážce tu noc s ní zplodil syna. Ta se

samozřejmě nikdy nepřiznala. Piero da Vinci si myslel, že je otec chlapce on a měl z otěhotnění Cateriny radost. Nátlakům své právoplatné manželky odolal a Caterinu u sebe ponechal a o chlapce, který se narodil, se řádně postaral a do smrti věřil, že je to jeho syn. V tomto platném čase se na svět dostal geniální Leonardo da Vinci díky zásahu z daleké budoucnosti.. Strážce se při vyprávění tohoto příběhu rozhlédl a řekl: „Jak by nebyl Leonardo geniální, vždyť byl po mně!“

Po úvodním kurzu absolvoval Petr jednoroční kurz sebeovládání, psychologie, historie a jazykovědy. To jej poměrně bavilo a bez velkých problémů kurz absolvoval.

Pak následoval 6-ti měsíční kurz, ve kterém se seznámil s různými technologiemi, kterými strážci disponují a mohou je na základě rozhodnutí analyticko-historického oddělení použít.

Pak absolvoval 5 jednodenních návštěv v různých časových obdobích. Naučil se tak prakticky ovládat technologii cestování časem a získal potřebný stupeň profesního sebevědomí a umění se pohybovat mezi lidmi jiného věku.

Celá jeho příprava byla uzavřena jednoměsíční dovolenou na začátku třetihor. Koupal se v teplém šelfovém moři, chodil na vycházky a obdivoval panenskou třetihorní přírodu, lovil, rybařil.

Po návratu z dovolené byl pozván na vedení analyticko-historického oddělení a zde mu byl předán diplom o absolvování a odznak strážce – zlatou hvězdu se zeleným smaragdem a s vyrytým jménem a jednoznačným identifikačním kódem, který byl vytvořen jako otisk jeho DNA. Peterovi byla přečtena rozsáhlá přísaha a on vyslovil nahlas: „Tak přísahám“.

Tak se stal Dr. Peter Hayek jedním ze strážců času se speciální profesí luštitel klasických šifer.

Peter trávil svůj volný čas v knihovně a hltal zde dějiny lidstva. Dějiny, které pro něj byly budoucností, jej nesmírně zajímaly. Divil se, že lidstvo dělalo stále stejné chyby, ale současně obdivoval, že vždy v těch těžkých chvílích se našel nějaký vůdce – vizionář a řada poctivých lidí, kteří tyto vize dokázali realizovat.

A pak nastal ten den, na který byl připravován a na který čekal. Byl nasazen do své první akce. Na historicko-analytickém odboru mu podrobně vysvětlili, co se stalo a jak se očekává, že by náprava mohla proběhnout. Byl seznámen s tím, co vše se o daném časovém okamžiku a osobách ví a tedy co by během řešení svého úkolu neměl porušit. Pak Dr. Peter Hayek dostal naprogramovanou kartu s nahanou stáží, popřáli mu mnoho štěstí a pak nastoupil do časoprostorového výtahu na svoji první akci...